

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-231

Naslov:
Čovjek sa željeznom maskom

Vrijeme nastanka:
1923-1923 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ČOVJEK SA ŽELJEZONOM MASKOM

po motivima romana A. Dumasa

Osobe: Gaston d'Ambigny – Bruno Decarli; Kralj Ludwig XIII. – Emil Heyse; Kraljica Ana – Lina Lessen; Kardinal Richelieu – Ludwig Hartan; Laplace – Mae Ruhbeck; Barun Tiffanges – Josef Klein; Etienne, njegov kći – Helga Molander; Marquis de Sennecy, kraljev dvorjanik – Erich Pabst; Kardinal Mazarin – Albert Bassermann; Ratni ministar – Magnus Stifter; Bertrand, čovjek sa željeznom maskom i Kralj Ludwig XIV – Vladimir Gajdarov

Ludwig XIV "Kralj sunca" imao je brata, koji je, čim je rođen, odstranjen sa dvora, jer je horoskop kazao, da će to dijete nanijeti nesreću cijeloj zemlji i dvoru. Ovaj prognanik, nazvan Bertrand, koji je bio zapleten u bezbroj afera i bojeva, konačno bude rastavljen sa ljubljenu djevojkom i na Mazarinovu zapovijed zatvoren u tvrđavu St. Marquerite. Tu je kao čovjek sa željeznom maskom, koju nikad nije smio snimiti, provodio strašan život kažnjenika. Etienne, njegova ljubav, postala je međjutim kraljeva ljubovca, a zatim otišla u samostan. Na smrtnom času nesretnoga Bertranda doznao je kralj Ludwig XIV., da mu je to pravi brat. No sad je već bilo prekasno.

- 25.01.1924., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE; Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-60

Naslov:
Barun Garagan

Vrijeme nastanka:
1924-1924 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
BARUN GARAGAN

U glavnim ulogama: Miss Carmel Myers, Juliane Johnston, Bassermann
Barun Garagan prosijedio je punih deset godina u tamnici jer je ubio grofa Verišina, ljubavnika svoje lijepe žene Glorije. On je sad opet slobodan, ali šta će mu sloboda, kad nema novaca ni ikoga svog na svijetu. Jedini mu je još sklon plemeniti Eweding, a svi drugi okrenuše mu leđa, kao da ga nikad nisu poznavali.

Barun Garagan posjeti profesora Truckenbroda, da mu on kaže svoje mjenje o nacrtima nekih izuma, što ih je izradio u tamnici. Truckenbrod mu prizna, da mu je najbolji izum laganog motora, ali da bi morao poći u Ameriku, da ga ondje ponudi. Baron Garagan je zato i za neko vrijeme on je već na putu u zemlju zlata. Kad je bio brod na otvorenom moru, otvori barun Garagan pismo slijedećeg sadržaja: Dragi barune! Ja sam čula, da se Vi više nikad ne ćete vratiti iz Amerike. Ali Vi se morate bezuvjetno vratiti u domovinu, jer Vas tamo očekuje Vama duboko sklona Nikolina Kessler.

Čitalac će se sigurno pitati, tko je ta Nikolina Kessler. Ona je kći časnika, s kojom se barun slučajnu upoznao u Berlinu i koja je njemu doboko sklona.

Stigavši u Ameriku, u gigantski New York, pošao je barun Garagan do generalnog direktora velike tvornice automobila Makerson Car Company. No ovdje ga nisu htjeli primiti, jer zato je postojao stanoviti razlog. Kod Makersona je naime kao njegova ljubovca divna Glorija, žena baruna Garagana, koji se zakleo, da će ju ubiti, čim ju samo bilo gdje sretne. Makerson obratio se na mešetara Trveljana, kojemu obeća premiju od 50.000 dolara, ako pronadje Garagana, jer je na taj način htio osujetiti zločin.

Konačno barunu Garaganu ipak podje za rukom, da je predstavljen bogatom tvorničaru Makersonu. On mu u grubim crtama protumači svoj izum laganog motora, našto mu Makarsen odgovori, da neka dodje za koji dan. U to se Glorija zauzme za baruna Garagana bez njegovog znanja i isposluje, da je nacrt laganog motora honoriran sa ravnih milijun dolara. Barun Garagan vrati se sretan u Europu. On odmah podje do svoje prijateljice Nikoline von Kessler, kojoj ispriča svoje doživljaje u Americi i kako je dobro prodao svoj izum. No Nikolina neće da bude ljubovca baruna Garagana, nego njegova žena. I da to bude putuje barun u Paris, da od Glorije ishodi rastavu braka.

Između supruga dodje do burne scene. Glorija prizna svom suprugu, da prije deset više godina nije prema njemu postupala kako treba, ali sve je učinila jedino zato, jer se bojala da ne izgubi njegovu ljubav. Na to je barun još energičnije zahtjevao od Glorije, da privoli na rastavu braka, inače jao si njoj.

Barun Garagan vrati se u Berlin kao pobjednik. On hrli na krilima ljubavi svojoj Nikolini, da joj javi radosnu vijest o postignuću svrhe u Parizu. No međjutim pronađe se vijest, da se je Glorija ubila iz revolvera u Parizu. Nikolina se doduše svojski zauzela za Garagana, tvrdi da on nipošto nije skrivio samoubojstvo nesretne Glorije. Ali konačno je i ona spoznala, da je sve to ipak neugodna stvar, pa je u tom smislu govorila sa Garaganom spočitnuvši mu, da on nikad nebi prodao svoj lagani motor, da nije bilo Glorije.

Grof Henikstein takodjer je pozvao na odgovornost baruna Garagana, da obračuna s njime. Na koncu konca sve se urotilo protiv tog čovjeka tako da je on sada i sam uvjeren o svojoj krivnji prema Gloriji. Za nj nema više

smisla ni čara živi u ovoj suznoj dolini, i zato on lagana srca polazi u smrt.
- Apolo kino, 05.02.1925., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-683

Naslov:
Lucrezia Borgia

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
LUCREZIA BORGIA

Osobe: papa Aleksander VI – Albert Bassermann; Cesare Borgia – Conrad Veidt; Juan Borgia – Lothar Muthel; Lucrezia Borgia – Liane Haid; Alfonso Aragonski – Alfons Fryland; Manfredo – Ernst Pittschau; Giovanni Sforza – Wilhelm Dieterle; Grofica Julija Orsini – Anita Berber

U predvečerje 3. jula 1495. jašila u dva konjanika cestom prema Rimu. Bio je to napuljski princ Alfonso Aragonski sa svojim prijateljem Manfresom. Sunce je upravo zapadalo i obasjavalo crvenilom svu okolicu Rima. Oba su konjanika časkom udivljeno zastala. Alfonso Aragonski se smrknuo. Pomisao, da će za koji tren ugledati glasovitu Lucreziju Borgiu, odagnala mu je svu volju, da se divi krasoti prirode. Konjanici su podboli konje i opet odjurili. U prvi sumrak stigli su u Osterije. Ciganka Fandanga plesala je tu svoj zamamni ples. Zbog nje su se potukli u krčmi, a Alfonso Aragonski ju je na svojim rukama iznio iz krčme i oteo razbješnenoj masi. Od toga je časa pripadalo Alfonsovo srce lijepoj ciganki. No kako je bilo veliko njegovo iznenađenje, kad je drugi dan došao u svečanu audijenciju papi Aleksandru VI. i u sobi Lucrezie našao svoju toli ljubljenu ciganku Fandangu. Lucrezia nije voljela svoga prvoga muža Giovanna Sforzu. S njim se i razvjenčala na želju svoga strica, pape Aleksandra VI., koji je rastavu braka tražio iz političkih razloga. Cesare Borgia imao je tu svoje prste i uvelike je uplivao na svoga strica Aleksandra. Papa Aleksander VI. imao je troje djece: najstarijega Cesara, silnika i veoma umna i nadarena čovjeka, blagoga Juana i kao bijeli biser divnu Lucreziju. Aleksander je svoje sinove službeno nazivao sinovcima, a kćer sinovkom, kao što su i oni njega zvali stricem, jer papa po zakonu nije smio imati djece. Za Lucrezijinoga drugoga muža bio je određen Alfonso Aragonski. Lucrezia i Alfonso su se silno zavoljeli. Cesare, kojega su nekoji zvali demonom, valjda zbog toga, što mu nijedno sredstvo nije bilo prejako, da dođe do svojih okrutnih ciljeva, zamrzio je Alfonsa od onoga časa, otkad je on bio izabran Lucreziji za muža. Cesare je Lucreziju silno ljubio. Lucrezia je od Cesareve osvete bila spasila Giovanna Sforzu, koji se utvrdio u svom dvorcu Pesaro, a sad je instinktivno osjećala, da Alfonsu prijeti još strašnija pogiblje. I doista. Cesare je najprije dao smaknuti svoga brata Juana, jer je on bio odan Lucreziji i Alfonsu. Njegovu ljubaznicu Naomi bacio je u cirkus lavovima na užas sviju prisutnih. Da se ulaska papi i ispriča svoja nedjela, izjavio je, da je Savonarola, moćni neprijatelj plemena Borgija i glasoviti propovjednik, u njihovim rukama. To je značilo, da je otpravljen na drugi svijet. Alfonso je, bojeći se za svoju glavu, pobjegao iz Rima, jer je Cesare navijestio smrt svima Napolitancima. Lucrezia je u pape zamolila milost za Alfonsa. Ali Cesare je to prevejano udesio. Njegova tri plaćenika ugrabila su Lucreziju i zatvorila je u samostan, a dotle su uboli Alfonsa. Da se osveti, Lucrezia je obećala svome prvom mužu Giovannu Sforzi svoju ljubav, ako joj on iz bitke donese Cesarevu glavu. U bici pred tvrđavom Pesaro pao je Cesare i sam gospodar Pesara.

-Balkan kino, 06.02.1922., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1495

Naslov:
U sjeni piramida

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Dne 4. decembra i narednih dana. Prvi put u Zagrebu!

U SJENI PIRAMIDA
(FARAONOVA ŽENA)

Veličanstvena drama u 6 činova od Norberta Falka i Hansa Kraly-a.

Režija: slavni Ernst Lubitsh

Lica: Amenes, egipatski kralj – Emil Jannings; Menon, njegov namjesnik – Paul Biensfeldt; Veliki svećenik – Friedrich Kuhne; Sothis, kraljev graditelj – Albert Bassermann; Ramfis, njegov sin – Harry Liedtke; Samlak, etiopski kralj – Paul Wegener; Makeda, njegova kći – Lyda Salmonova; Teonida, grčka robinja – Dagni Servaes

Egipatski kralj Amenes gradi golemu riznicu. Robovi muče muku i stenju pod teškim i napornim radom, koji je već progutao mnogo jadnih i nevoljnih ljudskih života, ali zato se u glavnom gradu Egipta diže ponosna građevina, orijaška sfiga, simbol bogatstva i tiranije, ali i – osmaljenosti faranove. To je riznica kralja Amenesa.

Ulicama glavnoga grada pronio se strašan glas, da su se kod gradnje riznice srušili neki zidovi i stupovi, te pod svojim razvalinama pokopali mnogo ljudi. Narod je obuzela strava i spopao golem bijes protiv tiranina, koji ne može da dočeka svršetak gradnje. Sam graditelj Sothis zamolio je kralja, neka se strpi, dok se gradnja, kako treba, ne dovrši – ali uzalud, jer što su bijedni ljudski životi prema neobuzdanoj samovolji krutog tiranina! Prijeteći i kuneći sakupila se velika gomila svijeta i nagranula prema kraljevskoj palači: "Faraone, Faraone, vrati nam naše muževe!" – viču ojađene žene, dižući u vis svoju djecu, bijednu siročad – ali utaman, jer su ih bez milosrđa razagnale dvorske straže.

Veliki svećenik, mudar i lukav i jači od samog faraona, povede na to kralja Amenesa do žrtvenika, da prinese žrtvu bogovima.

U isto vrijeme približavao se glavnom gradu Egipta etiopski kralj Samlak sa svojom kćerju Makedom i s velikom povorkom konjanika i robova, koji su nosili golemo blago za dar velikom egipatskom faraonu. Etiopska je povorka počivala na vrućem pijesku blizu grada. Robinje su se trudile, da što ljepše urese kraljevu Makedu, samo je mlada Grkinja Teonida sjedila tužna sa strane ne mareći za svoju egzotičnu okolinu. Za kaznu ju je kralj Samlak poslao s velikim vrčem na Nil po vodu. Došavši do Nila, prepala se Teonida, jer je odjednom iz vode izronio neki mladi Egipćanin. Bio je to Ramfis, sin graditelja Sothisa, koji je svom ocu na splavi vozio građu za gradnju riznice. Tek što su se ugledali, zavolješe se. Ramfis oslobodi Teonidu od surovog nadglednika robova, smočivši ga malo u Nilu, ali nije mogao dugo da ostane s djevojkom, nego se je u noći došuljao do etiopskog logora, te izbavio Teonidu, koja je bila za kaznu povezana uz neko drvo, i mjesto nje svezao nadglednika, a onda s djevojkom pobjegao.

Sutradan nastala je u etiopskom logoru velika zabuna, jer je nestalo Teonide. Kralj Samlak razaslao je svoje ljude na sve strane, da je traže, ali nitko je nije mogao da nađe, jer je ona međutim već bila u Ramfisovu domu, gdje ju je napokon i starac Lothis lijepo primio.

S velikim sjajem unišao je kralj Samlak u glavni grad Egipta i prostre pred kralja Amenesa obilje darova od zlata, srebra i slonove kosti, a onda mu je prikazao svoju kćer Makedu, za koju se je nadao, da će je faraon učiniti egipatskom kraljicom. Amenes i Makeda ostadoše sami i ona se je oko njega kao zmija previjala i okretala, ali on se je slabo na nju osvrtao, jer su

mu se oči pasle po neizmjernom blagu, što je pred njim ležalo. Ramfis i Teonida odšuljaše se za mrkle noći iz kuće preko gradskih vrtova sve do Nila, gdje su se sjeli na klupu i predali slatkom milovanju. Najednom skoči Teonida i pobježe za šalu od Ramfisa, a on za njom. Ona preskoči preko zida i stade trčati prema riznici. Ramfis je vikao za njom, da je pod smrtnom kaznom zabranjeno približiti se riznici, ali ona je to držala za šalu i trčala sve dalje, dok se nije odjednom razlegao glas roga.

I sam kralj, koji je upravo htio da utvrdi savez sa Etiopanima, trgao se je, kad je začuo rog, te pohitao, da čuje što se je zbililo. Ramfis i Teonida budu dovedeni pred nj. Mladić se trudi, da opravda i izbavi djevojku, ali kralj mu ne vjeruje i osudi oboje na smrt. Stražari odvuku Ramfisa od bijedne Teonide, a ona se baci kralju pred noge i stane ga moliti za život svoga dragoga. Faraon pogleda bolje Grkinju i zadivi se njene ljepote, promatrajući joj tamne oči i bujnu vranu kosu, koja se prosipala po divnim djevičanskim ramenima. Djevojka je očarala samotnog tiranina, ali uto uđe namjesnik Menon sa stražarima, da je odvede u tamnicu. Kralj ne može pred namjesnikom da pokaže svoju slabost i Teonida bude odvedena.

Čim sunce grane, ima Ramfis da bude smaknut.

Amnes neće da se vrati gostima nego ode u svoju sobu, razmišljajući neprestano o lijepoj Grkinji. Ne mogući nadvladati svoje osjećaje, pođe k njoj u tamnicu, pa joj veli, da je spreman pokloniti Ramfisu život, ali ona mu čita u očima, kakovu cijenu traži za to, pa ga s užasom odrinu od sebe. Sunce se rađa. Ramfisa izvedu iz zatvora i polože svezana na kamen, iznad njega visi drugi golem kamen, koji ima bit spušten, da ga smrvi. Teonida gleda iz svog zatvora taj strašni prizor i protre sva od užasa, te poleti prema vratima i stane u njih udarati, spremna na svaku žrtvu. Pred vratima već čeka Menon i videći, da se je Grkinja smekšala, dade kroz prozor znak, da puste Ramfisa.

Ramfisu je oproštena smrtna kazna, ali mora da pođe u kamenolome i da tamo do smrti radi strašan i mučan rad.

Teonida dođe pred faraona, koji ne vjeruje pravo svojim očima. Ona stoji nemoćna pred njim, spremna da u svemu poslušna njegovu volju, ali djevojčina ljepota i njezina beskrajna ljubav prema mladiću, tako je slomila i skršila tvrdo srce osamljenog tiranina, te joj on tihim glasom prizna: "Ja te ljubim!"

Ali Teonidu ne može da gane ni sav sjaj ni sav divni nakit, kojim ju je Amenes obasuo. Ona misli samo na svog Ramfisa.

Kad dočuje, kakova je kazna stigla nesretnog mladića, pane u nesvijest, a kad se opet probudi, plane bijesnom mržnjom na tiranina. Uto uđe kralj Samlak i upozna svoju robinju, te je zahtijeva od faraona ito s pravom, jer mu je Amenes bio dao riječ, da će mu pomoći tražiti izgublenu robinju. Ali ljubav je Amenesa svega oslijepila i one ne će da preda Teonidu njenom bivšem gospodaru. Nakon žestokog sukoba ode etiopski kralj sav bijesan, izrekavši prije toga tešku prijetnju. Teonida je ganuta, te zahvaljuje kralju. Veliki svećenik opominje faraona, neka ne stavlja državu u opasnost robinji za volju. "Ne robinji nego kraljici!" – veli faraon. I tako je lijepa Grkinja, koju ne poznaje nitko osim graditelja Sothisa, a taj se je zatvorio među svoja četiri zida, tugujući za svojim sinom – postala kraljicom moćne egipatske države. Svojom je ljepotom i dobrotom osvojila sva srca. Ramfis je zdrav i snažan, te podnosi lako napore u kamenolomu i pomaže drugim nevoljnim kažnjenicima. Odjednom se kažnjenici pobune, svladaju svoje čuvare i pobjegnu, a s njima i Ramfis, te pođu prema glavnom gradu.

U isto je vrijeme stigao i glas o primicanju etiopske vojske. Amenes, koji hoće da preuzme zapovjedništvo nad svojim četama, odvuče Teonidu do žrtvenika i zahtijeva od nje, neka mu se zakone, da ne će nikad ljubiti drugog čovjeka, ako on u boju pogine. Teonida, koja osjeća tešku odgovornost, što je zbog nje planuo rat, spremna je već da položi zakletvu, ali uto stigne glas, da je Ramfis s kažnjenicima utekao iz kamenoloma. Kad to kraljica začuje, ne će da položi zakletvu.

Da bude do svog povratka siguran za Teonidu, zatvori je kralj s velikim obiljem hrane u svoju riznicu. U vrata riznice bude teškim kamenjem zazidana. Kralj hoće već da se stavi na čelo svojoj vojsci, ali se uto sjeti, da riznica ima tajni ulaz, za koji osim njega znade samo graditelj Sohtis. On dozove jednog starca preda se i oslijepi ga. Ramfis se vrati kući, kad čuje, kako mu je bijedni otac morao da izgubi oči zbog kraljeve žene, zakune se,

da će na toj ženi – neznajući, tko je ona, osvetiti očevu nesreću. Amenesa muči strašan ljubomor, skršeno mu je i tijelo i duša. Dani mu prolaze u tutanj, a noći su mu nemirne. U takvom duševnom stanju nije bio kadar da razvije nikakovu ratnu osnovu i njegova se vojska dosađuje u neradu i dokolici te je već sasvim otupljela. Razumljivo je, da takva vojska nije mogla odoljeti divljem i nasrtljivom neprijatelju. Amenes je u posljednji čas upotrijebio svu svoju ličnu snagu i junaštvo, ali je bilo kasno, pa je napokon, posred gomile mrtvaca i njega na bojnim kolima zgodila dušmanska strijelica i – Amenes je pao!

Salmak mu je oduzeo šljem i mač, a njegovo tijelo ostavio na mjestu, da bude hrana divljim zvijerima. Šljem i mač poslao je po glasniku u grad kao znak svoje pobjede i ujedno zahtijevao, da sama kraljica dobrovoljno izađe u njegov logor. Ali kraljica je bila zazidana u riznici i narod je pošao sa sjekirama i drugim oruđem, da probije ulaz i da izvede iz nje kraljicu. U to je Ramfis doznao za tajni ulaz u riznicu, pa je pošao da se osveti onoj, zbog koje je njegov otac morao da izgubi vid. U noći je unišao u riznicu i već je digao bodež, da ubije mrsku ženu, ali Teonida je digla koprenu i tek sada je Ramfis razabrao, što se dogodilo od njegove drage. Ramfis je držao, da ga je ona izneverila, ali kad je čuo, da je sve učinila, samo da njega izbavi i da je uvijek ostala samo njegova, proplakao je od uzbuđenja.

Međutim su već građani bili probili ulaz u riznicu i kraljica je doznala, kakov joj je teška dužnost namijenjena. Teonida je već spremna na tu novu žrtvu, ali uto skoči pred nju Ramfis, te vatrenim govorom raspali u narodu novu želju za bojem i za pobjedom i otkrije mu svoju ratnu osnovu. Samlakovi poslanici budu istjerani iz grada, a kad onda Samlak sa svojim vojnicima razvali gradska vrata, nađe pust i mrtav grad. Nigdje žive duše, jer su se žene, djeca i starci s kraljicom sklonili u riznicu. Etiopljani zapale grad na sve strane, a onda izvuku natrag sve vino, što su ga našli i stanu piti, dok nije sva njihova vojska bila pijana i omamljena. Na to dojuri Ramfis sa svojim ljudima sa brežuljka iza riznice, te natjera pijane Etiopljane u plamene gradske ulice, gdje su našli strašnu smrt.

Egipćani su pobijedili, ali grad je hrpa razvalina i veliki svećenik veli kraljici, da joj narod nikad ne će zaboraviti tu pobjedu.

Narod slavi Ramfisa kao pobjednika i zahtijeva, da kraljica sebi odabere novoga kralja. To nikako ne može da bude nitko drugi, nego Ramfis. Narod kliče novomu kralju i stane s velikim veseljem, u gozbi, svirci i plesu, slaviti taj svečani i radosni čas.

Ali uto se odjednom pojavi Amenes, koji nije bio mrtav, nego samo ranjen. U otrcanim i poderanim haljinama uđe on u grad. Vjerni ga namjesnik Menon odvede u palaču i Amenes zahtijeva svoje pravo: prijestol i ženu! Ali vojnici i narod pristaju uz Ramfisa, te s porugom istjeraju Amenesa iz palače. Slomljen i skršen potraži Amenes pomoć u velikog svećenika, koji mrzi Ramfisa, jer osjeća, da će mu on ograničiti dosadašnju moć.

Veliki svećenik povede Amenesa natrag u palaču i tamo veli Ramfisu, da on doduše jest kralj, jer ga je narod izabrao, ali žena pripada Amenesu, dokle god on živi, jer tako hoće božji zakon. Te su riječi smutile vojnike, jer nitko ne će da radi protiv božjeg zakona. Vidjevši Ramfis, da je Teonida za nj izgubljena, zbacila s glave kraljevsku krunu i preda je Amenesu u zamjenu za ženu. Amenes razmisli: Kad bude imao kraljevsku krunu, lako će mu biti za ženu. On preda Teonidu Ramfisu i njih dvoje izađu zagrljeni iz palače. Ali ta je Ramfisova izdaja raspalila vojskovođe, a onda i narod, koji je zgrnuo i stao strašno rogoboriti. "Zbog žene nas je izdao ... Ona je kriva pokolju naših muževa, ona je kriva, što nam grad leži u razvalinama! Kamenujte je, Kamenujte je!" – ori se sa svih strana. I Ramfis i Teonida padoše mrtvi pod kišom kamenja.

Amenes je čuo buku i pohitio, da spriječi nesreću, ali prekasno. "Zar nema nitko i za mene kamen?" – zajeca on. Ali nitko se ne osvrće na nj.

Kao sjena vrati se Amenes u palaču, gdje čekaju svećenici, da ga okrunu. Ali kad mu veliki svećenik hoće da stavi krunu na glavu, pane Amenes mrtav na tle. Svećenici se prepanu, samo na ustima velikog svećenika, titra cinični smiješak. Sad će on vladati, pa će se pobrinuti, da na egipatsko prijestolje dođe takav, koji će se pokoravati volji svećeničkoj.

-prikazano u Apolo kinu I dio 04.12.1922, II dio 10.12.1922.

-vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1032

Naslov:
Pisma koja mu nisu nikad stigla

Vrijeme nastanka:
1925-1925 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
PISMA KOJA MU NISU NIKAD STIGLA
(BRIEFE, DIE IHN NICHT ERREICHTEN)

Režija: Friedrich Zelnik
Lica:– Konsul Werner Gerling – Albert Bassermann; Elena – Marcela Albani; Bessie – Mia Pankau; William Charles O'Doyle – Oreste Bilancia; Georg Arnim – Nils Asther

Elena Gerling živjela je sa svojim ostarjelim mužem Konsulom Wernerom Gerlingom u Kini. Tamo se u nju zaljubiše dva Evropljanina, lord Anstrutter i istraživač Georg Arnim. Elena je svoje srce dala Arnimu. Kad je to naslutio njezin bolesni muž, bacio se u vrlo opasne novčane spekulacije, u kojima je mogo izgubiti sve, što je imao. Ujedno je naumio, da se što prije sa ženom vrati u Evropu.

Georg Arnim boravio je mnogo kod bogatog Kineza Jing-Ču-Sana, čija se kći Cu-Hsi u njega zaljubila. Kad je Cu-Hsi doznala, da on ljubi drugu, počinila je samoubijstvo.

Elena se prije svog odlaska u Evropu dogovorila s Georgom, da će pisma za njega slati na adresu svoje prijateljice Bessie O'Doyle, bogate Američanke, koja je također u Kini živjela. Nato je Georg pošao Jing-Ču-Sanu, ne sluteći ništa zla. Kinez mu je pokazao grob svoje kćeri, te ga onda zatvorio u kavez, da tamo u ludilu umre, kao što je umrla i nesretna Cu-Hsi, jer nije vjerovao da Arnim ne bi bio kriv njezinoj smrti.

Tako Georg Arnim nije mogao da piše Eleni, a kako Bessie O'Doyle nije njena pisma uručivala Georgu, nego ih – jer je i sama bila u njega zaljubljena – slala Eleninu mužu, to je Elena držala, da ju je Georg zaboravio.

Gerling je dugo pobolijevao i napokon umro. Prije smrti rekao je Eleni, da ne će ništa baštiniti, jer je sve propalo na spekulacijama.

Međutim se Elena bila opet sastala s lordom Anstrutterom, koji ju je još jednako ljubio pa joj je ponudio da pođe na njegov dvorac. Tamo ju je ljubezno primila njegova sestra Vivian.

Elena je isprva odbijala Anstruttera, ali kad je vidjela, da joj se Georg zacijelo ne će više javiti, pristala je, da mu bude ženom. Upravo u svadbenoj noći srušio je vjetar neki mali kineski kip, koji je bio svojina pokojnog Gerlinga. U tom kipu našla je Elena sva svoja pisma. Vidjevši tako, da je postala žrtvom prevare, pobjegla je krišom od Anstruttera i otputovala u Kinu. Tamo je međutim buknuo ustanak, a Georg, koji se bio međutim izbavio iz sužanstva i od Bessie dozno da se Elena udala, pošao je u borbu protiv ustaša, jer mu je život omrznuo. Elena je doznala za njegovo boravište, ali je stigla prekasno, jer je Georg bio smrtno ranjen te je izdahnuo u njenom zagrljaju.

-Olimp kino, 12.02.1926., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1119

Naslov:
Posljednja ljubav

Vrijeme nastanka:
1935-1935 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
U nedjelju 13. listopada 1935.

POSLJEDNJA LJUBAV
(DIE LETZTE LIEBE)

U glavnim ulogama: Michiko Meinl, Hans Jaray, Albert Bassermann, Else Bassermann, Oskar Karlweiss
Glazba: Franz Salmhofer. Muzičko vodstvo: Profesor Karl Alwin, bečka državna opera
Režija: Fritz Schulz

Operu i glazbenu pratnju filma izvađa najsavršeniji orkestar svijeta Bečka filharmonija.

-vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1664

Naslov:
Ženina žrtva

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Danas i narednih dana prekrasan film serije Henny Porten! Sjajna pemi-
jera!

ŽENINA ŽRTVA

Potresna drama u 4 čina od Imre Freia. Glavne uloge glume obožavana
Henny Porten, Albert Bassermann i Dieterle

Marija (Henny Porten), predražesna unuka starog upravitelja na grofovju dvoru, pošla je u pohode svom djedu i baki, koji je željno iščekuju. Usput ju je zatekla oluja, pa se sirotica sklonila pod mrke zidine staroga grofovskog grada. Slučaj je htio, da se tamo našao i grof (Albert Bassermann), čovjek u godinama, ali još pun snage i vatre. Dok je napolju vladao pljusak, pokazivao je grof Mariji prostorije staroga dvorca, a među njima i veliku, još uređenu dvoranu, koja je bila sagrađena za svadbu jednoga od grofovih predaka, ali ujutro nakon bračne noći našli su nevjestu mrtvu.

U bližnjem gradu živio je mlad slikar Walter (Wilhelm Dieterle), koji je bio nesretan, što se njegove slike nisu sviđale, pa je htio da se ubije, ali ga je od toga odvratilo njegov stariji prijatelj i učitelj (A. E. Licho).

Kad je Marija sutradan pošla u grad na trg, ugledao ju je Walter, koji je na ulici slikao nekog starog prosjaka, te ga je odmah očarala njezina ljepota. Nemajući više novaca, dala je Marija prosjaku jedan cvijet, a slikar je onda kupio taj cvijet od prosjaka i dao mu za nj sve svoje novce ...

Minule su dvije godine. Walter i Marija su već odavno muž i žena, te imadu malo dijete. Ali Walter nije zadovoljan, jer drži, da ga žena i dijete smetaju u stvaranju. Marija je dobila nešto novaca od svoje bake i ponijela ih mužu, ali on joj ih je bacio pred noge, veleći, da nije prosjak, nego da hoće stvarati i živjeti od svog rada.

Doznajući grof, koji je bio potajno zaljubljen u Mariju, za njenu porodičnu nesreću, namislio je da joj pomogne. Preko nekog trgovca umjetninama kupuje on Walterove slike – a Walter dakako ne zna, tko je taj tajnoviti mecena. Ali stari slikar, koji je pijanica i nema mnogo savjesti, nanjušio je čitavu stvar, pa je postao drzak prema Mariji, jer zna, da grofa ne vode sasvim idealni i nesebični motivi.

Walterove su se prilike popravile i on se sa svojom porodicom preselio u novi, ljepši stan. Ali grofovo je srce plamtjelo sve većom ljubavi prema Mariji i on je radio sve i sva, da je osvoji, ali uvijek je pobijedila Marijina krepost. Dok je Walter slikao neku sliku u samotnoj karmelitskoj crkvi, namamio je grof ipak Mariju u park i odavde u stari dvorac. Marija je pošla da prinese žrtvu, jer se bojala, da će grof prestati da kupuje Walterove slike ...

Walter se zaželio svoje žene i pošao kući, ali je tamo našao samo svoga pijanog prijatelja i ovaj mu je odao, gdje mu je žena. Kao lud pohitao je Walter u stari dvorac. Tamo se međutim u svadbenoj dvorani odigravao potresan prizor. Grof – lud od ljubavi – oborio se silom na Mariju, ali ona je u času očaja pograbila neki stari bodež i probola se ...

U to je stigao Walter i htio da navali na grofa, ali ga je od toga odvratila Marija ovim riječima: "Pusti ga ... on je nevin ... svi smo mi nevin ... život se s nama poigrao!" ... Rekavši to, ispustila je Marija svoju plemenitu dušu ...

-prikazano u Apollo kinu 22.10.1922.

-vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti